

19 febrer 1948

Estimat fill:

Ha transcorregut amb gran escreix el temps en que hauríem pogut rebre resposta a la lletra que varem adreçar-vos una setmana abans de Nadal i tan bé a una altra escrita el primer dia de l'any. En treu mig d'aquest dilatat espai de temps, el diaris en parlen la mala nova d'un leuotisme que oco- regut a Mèxic, i aqueste nova, sense gaires detalls, ha vingut a augmentar les nostres inquietuts.

Un valor com la mare en sofreix de tot això. Mentre els dies passen, esperant, de l'un a l'altre la desitjada carta, jo puc arrassegar els seus capteniments, perquè per els petits retralls sempre trobo pretextos tranquil·litzadors. Ara, però, els retralls s'han fet tant semblants, que jo mateix no puc rebre'n res als penaments més estranys. Després de la darrera lletra que varem rebre, tant joiosa i prometedora, i del Christmas's ~~que~~, per bé que la còmic, com el propi de la seva naturalesa, aquest inexplicable silenci.

No cal pas que un digni cap de les coses que pensem, atribuint-les-li imaginàriament les can- ses d'aquest silenci. Volem demanar a Déu que cap d'elles sigui justificada i que demostri mateix ens penedim d'haver-te adreçat aquestes lletres, per haver rebut les que amb tanta ansietat estem esperant, portant-nos les bones noves que desitgem...

Patir que el treball del camí de pis, o la l'adaltament dels teus estudis rebre el non procediment de reproducció dels quals vares parlar-me, t'hagin d'inter i fet adonar massa tard de que aquí, nosaltres, la teva mare i jo, vivim només per trobar i pel goig de veure-vos de novetats, de tots moments; i així vivim mentre no perdem la esperança de viure reunits. Ara mateix en hauríem fet la il·lusió de trobar-nos més aprop de Mèxic, pel servei directe en avió que s'ha inaugurat...; per l'establiment d'una línia telefònica directa, també, i per

en facilitats que semblava existir en arribar a les co-
municacions marítimes.... I cops d'aquelles que en un
ha pogut fer plena il·lusió, perquè en un moment el
munt de les nostres paraules, que cada dia en un
mes necessaries...

Si al rebre aquestes cartes existeix en canvi
la que reclamem, no us inquieteu per fer per un
bes requisit. Vets en hauran parlat així que n'hi
quem que estan bé, que heu permès uns bones festes,
que el Rei en un moment prodigi i que en Arimón
està ple de salut i constitució la vostra alegria....
Pari el que pari, però, no ho fer un això de es-
tar tant dies sense dir un res; ni tantes m'les no-
tes abiliacions, una postal, almenys, dues ret-
les que en facin menys angoixa la espera de
una carta més esterne. Si ja en heu escrit, doncs,
estigueu tranquils, però contínuament aquesta carta in-
continua, perquè la mare sapia que no ha vol-
gut a complicar les nostres preocupacions.

Segueix de referir-me a temes litera-
ris, que m'plauria tocar quan haguem sabut que
heu estat indemnes del terratrèmol, que no m'ha pres-
tat res i que segueix en franca prosperitat i bona
salut, des d'aquestes nites amb un fort al·lucinat he a-
luts

V. Caldes

P.S. Segueixo la columna de matinejer. a les 5 (hora d'es-
tí, que m'la 4 de l'hora neta) estic ja sempre. aquestes
nites, en he escrites, doncs abans de deixar el dia i deixar
aquest espai, per la mare. Però he sentit de com sense que he-
gues tingut l'avinentesa de complir el seu desig. Una molt
hecat tanta del triomf triomfari, m'abliga a perdre el
que m'condueix al despatx, abans de les 9, així amb
11 - peneta feig en 4 nites diàries abligats. Si deixes parlar a-
la mare, en contra 4 - penetes. He sentit, doncs, entrent me in-
la carta, per que m'hi arri, i, abans de deixar-la, amblo l'espai
destinat a la mare per dir m' que està molt inquieta, m'ordi-
na molt, sem molt per tots i encara a la verge a Arimón
i a llurs fills, un altre ben fort de part d'ella. Caldes